

„Odporúčala som sa vrúcne
sv. Jozefovi. Nepamätám sa,
že by som ho dosiaľ prosila o niečo,
čo by nebol splnil.“

(sv. Terézia z Avily)

Duchovná obnova

Júl - August 2021

Svätý Jozef bol muž odvážny a zodpovedný. Nezl'akol sa veľkých prekážok. Odvaha vychádza z lásky. Ak milujeme, dokážeme riskovať, sme odvážni, pretože láska nás ženie dopredu. Prekážky, ktoré nachádzame na ceste nášho života, dokážeme skôr zdolávať, ak kráčame s láskou. Aj svätý Jozef miloval. Miloval Pána Boha, miloval Máriu a miloval aj Božieho Syna, ktorého mu Boh dal do opatery tu na zemi.

Tí, ktorí kráčajú k Bohu – Láske musia byť odvážni. V tomto svete kráčame častokrát proti prúdu. Neláska, nepochopenie, sebecko... sú nielen medzi nami, ale i v nás. Denno-denne musíme s nimi zápasit'. Keď pozeráme na život sv. Jozefa, môžeme sa od neho učiť žiť v Bohu, pre Boha a jeho plán spásy.

Milovaní, v živote sv. Jozefa vidíme kroky, ktoré sú veľmi odvážne. Zobral si za manželku Máriu, a staral sa o Božie Dieťa, ktoré Mária počala z Ducha Svätého. Dokázal sa postarať o Máriu, keď sa Boží Syn narodil v maštal'ke. Putoval s nimi do Egypta, keď chránil rodinu pred Herodesom. Vrátil sa s nimi naspäť a vždy bol oporou pre Máriu aj Ježiša. Staral sa o nich, pracoval, aby im zabezpečil bývanie, živil ich svojou prácou tesára. Dokázal to všetko preto, lebo svoju rodinu, ktorú mu Boh zveril, nadovšetko miloval.

Aj my milujme Boha, Pána Ježiša a tých, ktorých nám Boh zveril, aby sme im dokázali pomáhať a boli im oporou tu na zemi. Robme to s láskou, ako sv. Jozef, a Boh nám vždy dá odvahu preniesť sa cez všetky prekážky, s ktorými sa stretneme na našej životnej ceste.

SVÄTÝ JOZEF

- AKO TVORIVO ODVÁŽNY OTEC

Patris corde (S otcovským srdcom) d'alej ukazuje „kreatívnu odvahu“ svätého Jozefa, ktorý „vie premeniť problém na príležitosť tým, že vždy dáva na prvé miesto dôveru v Božiu prozreteľnosť.“ Čelí konkrétnym problémom svojej rodiny, presne tak, ako iné rodiny sveta, obzvlášť

rodiny migrantov. Tak, ako bol Jozef ochrancom Ježiša a Márie, tak je aj ochrancom Cirkvi, Kristovho tajomného tela. Každý núdzny je tým „Dieťaťom“, ktoré Jozef chráni. Od neho sa môžeme

naučiť milovať Cirkev a chudobných.

BOŽIE SLOVO

***S pochabým nemaj mnoho rečí
a s nemúdrym sa nepúšťaj na cestu!
Chráň sa ho, aby si nemal súženie***

***a aby si ho nepoškrnil jeho hriechom.
Vyhni mu a nájdeš pokoj
a nebudeš mať ťažkosti z jeho nerozumnosti.
Čo je ťažšie od slova?
Čím iným ho možno menovať, ak nie pochabým?
Ľahšie unesieš piesok, soľ a kus železa,
ako znášať nemúdreho, pochabého a zlomyseľného človeka.
Drevený obklad, upevnený až v základoch stavby, nepustí;
tak (nepovolí) ani srdce, ak je upevnené premyslenou
rozvahou.
Úmysly rozumného (sú pevné) po všetok čas, strach ich
nezruší.
Ako kolová (stavba) na výšine
a kamenný múr bez omietky vystavený vetrom neobstojí:
tak ani srdce pochabého neodolá náporu strachu,
lebo sa vždy ľaká, ak má (o niečom) uvažovať.
Ako (odvážne) srdce – ktoré sa u pochabého bojí uvažovať –
nikdy nepozná obavy:
tak (si bude počínať), kto vždy zotrvá v Božích príkazoch (Sir
22, 14-23).***

HLAVNÁ MYŠLIENKA

„Ako (odvážne) srdce – ktoré sa u pochabého bojí uvažovať – nikdy nepozná obavy: tak si bude počínať, kto vždy zotrvá v Božích príkazoch“ (Sir 22, 23).

MODLITBA

Svätý Jozef, ty si vzor a patrón všetkých otcov rodín, nauč nás kresťanský chápať svoje povinnosti.

Napíňaj ozajstnou radosťou srdcia rodičov, ktorí odovzdávajú život svojim deťom.

Nech sa otcovia starajú o svoje rodiny tak, ako si sa ty staral o Svätú rodinu v Nazarete.

Nech žijú svoj rodinný život s Ježišom.

Vypros nám, aby nás žiadne životné prekážky nedokázali vzdialiť od Boha a aby neochladla naša láska. Svätý Jozef, zver Bohu všetkých otcov, ktorí sa starajú o svoje rodiny, najmä tých, ktorí svoje povinnosti vykonávajú s ťažkosťami. Amen.

(zdroj internet – farnosť Rajec)

ÚVAHA:

5. Svätý Jozef – tvorivo odvážny otec

Ďalšou charakteristikou sv. Jozefa, ktorú nám Svätý Otec František v Roku sv. Jozefa predstavuje, je svätý Jozef – tvorivo odvážny otec.

Milovaní, v dnešnej dobe sa vytráca odvaha a zmysel pre zodpovednosť. Mladý človek sa bojí vstúpiť do manželstva, či zasvätiť svoj život Bohu a jeho službe bližným. Mladá rodina sa bojí prijať od Boha dieťa. Odkiaľ pramení tento strach prijať záväzok? Aj svätci nás môžu inšpirovať k životu v odvahe. Mnohí svätí podstúpili mučeníctvo, prekonalí v živote nespočetné prekážky, a predsa nestratili odvalu.

Táto odvaha má svoju príčinu v Bohu. Tí, ktorí odovzdali svoj život Bohu, zverili sa do jeho rúk, našli vždy odvalu čeliť v živote rôznym ťažkostiam: chorobe, chudobe, prenasledovaniu, opovrhovaniu, väzneniu...

Mnohí svätí nás presviedčajú o tom, že sa to dá. A hoci mali veľa nedostatkov, na ceste za Kristom očistili svoje srdcia a priniesli ich Bohu ako zápalnú obeť. *„Roztrhnite si srdcia, a nie šaty“ (porov. Joel 2, 13).*

Svätý Jozef je svätcom odvahy. Prežívajúc pochybnosti, či kráčajúc do neznáma, vykročil vždy s odvahou. Možno si myslíme, že keby sme mali v živote také znamenia (sny) ako on, vedeli by sme aj my kráčať. Ale nie je to pravda. Ak sme otvorení Bohu a jeho láske, aj my dostávame od neho veľa znamení, dôkazov jeho lásky. Častokrát prechádzajú okolo nás bez toho, aby sme si ich všimli. Učme sa od tohto svätca jednoducho a s pokorou odpovedať na to, čo Boh od nás chce. Chce zmeniť moju povahu, obdarovať ma ovocím Ducha: *láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotá, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. (Gal 5, 22-23).* Páter Elias Vella, evanjelizátor z Malty hovorí, že mnohí z nás, vrátane kresťanov, nikdy nerozvíjajú duchovnú stránku svojej osobnosti. Neotvárame sa darom Ducha, ktoré nám Boh ponúka.

Svätý Otec František označil Jána XXIII. za „pápeža poddajnosti voči Duchu Svätému“ a Jána Pavla II. za „pápeža rodiny“. *„Boli to dvaja muži odvahy... a pred Cirkvou a svetom vydali svedectvo o Božej добрôte a milosrdenstve. Boli kňazmi, biskupmi a pápežmi 20. storočia. Prežili jeho tragické udalosti, tie ich však nepremohli. Silnejší v nich bol Boh, silnejšia bola viera v Ježiša Krista.“*

Svätý Otec František v apoštolskom liste *Patris corde* píše: Svätý Jozef je tvorivo odvážny otec.

Ak je prvým krokom každého skutočného vnútorného uzdravenia prijatie vlastnej osobnej histórie a v nej aj toho, čo sme si v našom živote nezvolili, treba dodať aj ďalšiu dôležitú

vlastnosť: kreatívnu odvahu. Tá sa objavuje predovšetkým vtedy, keď nás postretnú problémy. Skutočne pred ťažkosťami sa možno zastaviť a vzdať sa, alebo sa istým spôsobom s nimi popasovať. Niekedy sú to práve ťažkosti, čo z každého z nás vytiahnu zdroje, o ktorých sme ani netušili, že ich máme.

Milovaní, Svätý Otec nás pozýva k tomu, aby sme sa v živote nevzdávali a neutekali pred ťažkosťami. Páter Elias Vella hovorí, že utrpenie prijaté s láskou nás vždy posilní, zušľachtí. Ak prekonávame ťažkosti, nadobúdame odvahu, otvárame sa dôvere v Boha, a nie strachu.

Keď čítame „evanjeliá o detstve“, často sa pýtame, prečo Boh nekonal priamo a jasne. Boh však koná prostredníctvom udalostí, osôb. Jozef bol človek, prostredníctvom ktorého sa Boh postaral o začiatky dejín spásy. On bol skutočným „zázrakom“, pomocou ktorého Boh zachránil Dieťa a jeho matku. Nebo konalo tak, že dôverovalo kreatívnej odvahe tohto muža, ktorý, keď dorazil do Betlehema a nenašiel príbytok, kde by Mária mohla porodiť, zariadil a upratal maštal, aby sa podľa možnosti stala miestom na prijatie Božieho Syna, ktorý prichádzal na svet (porov. Lk 2, 6-7). Pred nebezpečenstvom hroziacim od Herodesa, ktorý chcel zabiť Dieťa, bol Jozef znova vo sne upozornený, aby ochránil Dieťa, a uprostred noci zorganizuje útek do Egypta (porov. Mt 2, 13-14).

Snažme sa podľa vzoru sv. Jozefa prijať okolnosti života také, aké sú a Boh nám pomôže. Aj keď nebude všetko podľa našich predstáv. Nebolo to ani v živote Svätej rodiny.

Pri povrchnom čítaní týchto rozprávání máme vždy dojem, že svet je vydaný na milosť silným a mocným, avšak „dobrá zvesť“ evanjelia spočíva v tom, že nám ukazuje, ako napriek arogancii a násiliu pozemských vládcov Boh vždy nájde spôsob, ako uskutočniť svoj plán spásy. Aj náš život sa niekedy zdá vydaný na milosť a nemilosť mocným silám, ale evanjelium nám hovorí, že podstatné je to, že Boh nás vždy dokáže zachrániť, ak použijeme

rovnakú tvorivú odvahu ako tesár z Nazareta, ktorý bol schopný premeniť problém na možné riešenie, keď na prvé miesto kladie vždy dôveru v Božiu prozreteľnosť (Patris corde).

Svätý Otec nám pripomína, že Boh nás vždy dokáže zachrániť, ak použijeme rovnakú tvorivú odvahu ako sv. Jozef. Nesmieme prestať kráčať za Kristom, nedajme sa znechutiť, a Boh nám na tejto ceste bude ukazovať, čo máme robiť, bude stáť pri nás, ak budeme o to stáť. Bude sa spoliehať na nás a na našu odvahu, ktorú on sám posilní, pretože sami by sme ju veľmi rýchlo stratili. Odovzdajme sa do jeho rúk a do rúk Nepoškrvnenej.

Odvážny a zodpovedný

Aj v tejto obnove budeme čerpať z myšlienok vdp. Róberta Neupauera, z rozhovoru s redaktorom Danielom Lysým z príležitosti Roku sv. Jozefa, ktorý pripravil Diecézny katechetický úrad Spišskej diecézy.

Anjel povzbudzuje Jozefa, aby sa nebál prijať Máriu za svoju manželku. Jozef prežíva určitú bezradnosť, nevie ako sa má postaviť k Máriinmu podivuhodnému tehotenstvu a hľadá východisko z tejto náročnej životnej situácie. Jozefova a Máriina neistota je na mieste. Boli to jednoduchí židovskí manželia, nie nejakí super hrdinovia, ktorí by s úplnou ľahkosťou, bez nejakého povšimnutia hneď priímalí Božiu vôľu. Obaja po Zvestovaní, keď sa dozvedeli, že sa majú stať „rodičmi“ Božieho Syna, prežívajú drámu viery, ktorá hľadá aj rozumové odôvodnenie.

Mária sa pýta anjela: „Ako sa to stane...?“ A Jozefovi tiež anjel vysvetľuje vo sne, že Mária počala z Ducha Svätého. Mária ako aj sv. Jozef povedia Bohu svoje áno. Svätý pápež Ján Pavol II. poukazuje na to, že to, čo Jozef urobil, bol úkon

najčistejšej poslušnosti viery, čo ho výnimočným spôsobom zjednotilo aj s Máriinou vierou.

V istom zmysle je jeho situácia podobná situáciám mnohých otcov, mužov, mnohých mám, ktorí sa nečakane dozvedia správu o tom, že čakajú dieťa. Všetkým otcom, mamám zaznievajú tie isté Božie slová: „*Neboj sa prijať, lebo dieťa, ktoré sa počalo nie je len nejakým ľudským dielom, ale Božím plánom, ktorý má Pán so životom tohto dieťaťa*“ (porov. Mt 1, 20). Boh zjavuje svoj plán spásy. To znamená, že skrze svojho Syna, ktorého Jozef a Mária majú prijať, chce vykúpiť svet z otroctva hriechu. Každý počatý život je zahrnutý do tohto Božieho plánu spásy. Za každý život bola vyliata krv na kríži. A preto môžeme povedať, že každý človek na tejto zemi je chcený a milovaný Bohom, má nevyčísliteľnú hodnotu. Boh nám zjavuje, že skôr než je dieťa utvorené v matkinom lone, je ním milované a ako milované.

Na životnom príbehu Jozefa a Márie, ktorý nám opisujú evanjeliá, vidíme, akú dôležitú úlohu zohráva muž, ktorý preberie zodpovednosť za život počateho dieťaťa, ako aj za život jeho matky. Jozef je výzvou pre všetkých mužov, pre všetkých manželov, pre všetkých otcov, že majú chrániť. Muž má chrániť manželku aj pred nejakým ohrozením zvonku, ale má ju chrániť aj sám pred sebou samým. Uchrániť dôstojnosť ženy, manželky vo svojom vlastnom srdci.

Milovaní, aj my sme pozvaní k tomu, aby sme chránili život, a to nielen ten, ktorý sa počal v lone matky, ale životy všetkých, ktorí sú v našom okolí, najmä tých najslabších. Nevysmievajme sa slabým, telesne či psychicky chorým, ale pomáhajme im rásť a dozrievať. Boh nás za to požehná pokojom a radosťou. Často krát vidíme, ako surovo sa zachádza s ľuďmi, ktorí sú slabí. Svätý Otec František nás

vyzýva, aby sme práve týchto milovali, pretože sú Božiemu Srdcu najmilší. A nebojme sa zastat' sa ich.

5. Svätý Jozef – tvorivo odvážny otec

V d'alsej časti listu Patris corde Svätý Otec v piatej časti, hovorí o Jozefovi, ktorý je tvorivo odvážny:

Ak sa niekedy zdá, že nám Boh nepomáha, neznamená to, že nás opustil, ale že nám dôveruje. Dôveruje v našu schopnosť niečo naplánovať, vymyslieť, nájsť riešenie.

Ide o rovnakú tvorivú odvahu, akú ukázali priatelia ochrnutého muža, keď ho spustili cez strechu, aby sa dostal k Ježišovi (porov. Lk 5, 17 – 26). Ťažkosti nezastavili týchto odvážnych a vytrvalých priateľov. Boli presvedčení, že Ježiš môže uzdraviť chorého, „ale keď pre zástup nenašli priechod, kadiaľ by ho vniesli, vyšli na strechu a cez povalu ho na lôžku spustili priamo pred Ježiša. Keď videl ich vieru, povedal: „Človeče, odpúšťajú sa ti hriechy“ (Lk 5, 19 – 20). Ježiš ocenil kreatívnu vieru, s ktorou sa títo ľudia usilovali priniesť svojho chorého priateľa.

Milovaní, neraz sme aj my veľa dokázali urobiť pre chorého. Je to odvaha, ktorá pramení z lásky. Z lásky k človeku, ktorého nám Pán Boh dal ako dar. A chorý takisto môže svojou obetou a modlitbou priniesť veľa požehnaní do rodiny. Cez neho Boh dáva milosť všetkým, ktorí sú v jeho blízkosti, ktorí sa obetujú a pomáhajú mu. Je to spoločný kríž, ktorý nás všetkých privedie k spáse, pretože bez neho by sme pravdepodobne stratili smer svojej cesty k Bohu – láske.

Evanjelium nám nepodáva nijaké správy o tom čase, keď Mária, Jozef a Dieťa Ježiš žili v Egypte, hovorí Svätý Otec. Zaiste museli jesť, nájsť si ubytovanie a prácu. Netreba však veľkú predstavivosť, aby sme si domysleli to, o čom evanjelium mlčí. Svätá rodina musela čeliť konkrétnym problémom ako mnohé iné rodiny, ako mnohí naši priatelia migranti, ktorí aj dnes riskujú

životy, aby ušli pred nešťastím a hladom. V tomto ohľade som presvedčený, že sv. Jozef je skutočne zvlášť patrónom všetkých, ktorí musia opustiť svoju krajinu v dôsledku vojny, nenávisti, prenasledovania a biedy.

Na konci každej udalosti, v ktorej bol Jozef hlavným hrdinom, evanjelium poznamenáva, že vstal, vzal so sebou Diet'a a jeho matku, a urobil, čo mu Boh prikázal (porov. Mt 1, 24; 2, 14. 21). Ježiš a Mária, jeho Matka, sú vskutku najcennejším pokladom našej viery.

Dôverujme vo všetkom Bohu, a on urobí v našom živote zázrak

Josemaría Escrivá v knihe *Íst's Kristom* v časti *V Jozefovej dielni* píše: Človek, ktorý žije z viery, sa môže stretnúť s ťažkosťami a zápasmi, s bolesťou a dokonca i so zatrpknutosťou, no nikdy by nemal zmalomyseľniet' ani podľahnúť úzkosti, lebo vie, že jeho život má hodnotu, vie prečo prišiel na túto zem. „Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života“ (Jn 8, 12).

Aby sme toto Božie svetlo dosiahli, je treba milovať, s pokorou si vedieť priznať našu potrebu byť spasení a spolu s Petrom vyznať: *Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý* (Jn 6, 68-69). Ak budeme naozaj takto konať, ak necháme do nášho srdca vstúpiť Božie slovo, budeme môcť právom zopakovať, že nekráčame v temnotách, pretože nad našimi úbohosťami a osobnými nedostatkami svieti Božie svetlo tak, ako slnko nad búrkou. Viera a kresťanské povolanie ovplyvňujú celú našu existenciu, a nielen jej časť. Vzťah k Bohu je nevyhnutne vzťahom odovzdanosti, a to odovzdanosti bezo zvyšku. Veriaci človek sa pozerá na život so

všetkými jeho stránkami z novej perspektívy: z tej, ktorú nám dáva Boh.

V jednom starom príbehu *v apokryfných evanjeliách* sa píše: „Ježišov otec, ktorý bol tesárom, vyrábal jarmá a pluhy. Raz – pokračuje rozprávanie – si uňho objednal posteľ istý dobre situovaný človek. Ukázalo sa však, že jedna z bočných latiek bola kratšia než tá druhá, a Jozef nevedel, ako si s tým poradiť. Vtedy Diet'a Ježiš povedalo svojmu otcovi: *„Polož obe latky na zem a na jednom konci ich vyrovnaj!*“ Jozef tak urobil. Vtedy sa Ježiš postavil z druhej strany, chytil kratšiu latku a natiahol ju tak, aby sa vyrovnala tej dlhšej. Jozef, jeho otec, s obdivom pozeral na tento zázrak a zasypal Diet'a objatiami a bozkami so slovami: *„Ó, aký som len šťastný, že mi Boh dal toto Diet'a“* (Evanjelium detstva, nesprávne pripisované sv. Tomášovi)“.

Jozef by určite ned'akoval Bohu z takýchto pohnútok: jeho práca nemohla byť takéhoto druhu. Svätý Jozef nebol človekom jednoduchých riešení a zázračných riešení, ale človek vytrvalosti, úsilia a – keď bolo treba – dômyslu. Kresťan vie, že Boh robí zázraky: konal ich pred mnohými storočiami, pokračoval v tom i neskôr a koná ich aj dnes, pretože – *Pánova ruka nie je prikrátka, žeby nezachránil, a jeho ucho nie je zaľahnuté, žeby nepočul!* (Iz 59, 1).

Zázraky sú prejavom spasiteľnej všemohúcnosti Boha, a nie prostriedkom na riešenie následkov našej vlastnej neschopnosti či na uľahčenie našej pohodlnosti. Zázrak, ktorý od vás Pán žiada, je vytrvalosť vo vašom kresťanskom a Božom povolaní, posväcovanie každodennej práce: zázrak premieňania každodennej prózy na poéziu, na hrdinský epos prostredníctvom lásky, ktorú do svojich bežných povinností vkladáte. Tam vás Boh očakáva a čaká, že budete ľuďmi so

zmyslom pre zodpovednosť, s apoštolickou horlivosťou a odbornou zdatnosťou.

Zodpovednosť za dar

Duchovný otec František Neupauer hovorí, že muž, ktorý uchráni dôstojnosť daru ženy aj s darom jej plodnosti, prirodzene začne chrániť aj život, ktorý sa počne v jej živote. Jozef miloval Máriu, a preto sa rozhodol prijať ju i dieťa, ktoré sa v nej počalo.

Dnes nie je málo takých mužov, ktorí, keď sa dozvedia, že sa stali otcami, zľaknú sa pred zodpovednosťou a nezodpovedne ponechajú matku i dieťa napospas osudu. Pošlú matku, s ktorou čakajú dieťa, na potrat. Byť otcom pre muža nie je také úplne jednoduché, tak späté s jeho prirodzenosťou ako materstvo s prirodzenosťou ženy. Preto sa musí k otcovstvu z mnohých hľadísk priúčať od matky. Teda čím viac si muž váži manželku a vstúpi s ňou do kontaktu, čím viac ju má v úcte, čím viac ju miluje, tým jednoduchšie sa stotožňuje s úlohou otca. Muž má byť nablízku svojej manželke cez vlastnosti, ktoré má ako muž. Vtedy manželka prežíva pocit istoty. Osobitne vtedy, ak nečakane dieťa prichádza do manželstva. Ak je tam muž, ktorý podrží ženu, tak aj žena oveľa jednoduchšie prijíma tehotenstvo a dieťa do svojho života.

V Jozefovom otcovstve a Máriinom materstve sa ukazuje pravda o každom otcovstve a materstve, hovoria, že otcovstvo a materstvo majú svoj prvotný prameň v Bohu. Boh je otcom Božieho Syna a oni ho prijímajú ako dar. Svätý Pavol vyjadril, že prameň otcovstva je v Bohu, *„od ktorého má meno každé otcovstvo na nebi i na zemi (Ef 3, 15).* Prečo?

Pretože len Boh pozná moment nášho vzniku v lone našej matky. Manželia si môžu približne vypočítať deň, kedy sa ich

diet'a počalo. No moment, kedy Boh vdýchol doňho nesmrteľnú dušu, o tom vie len on. Preto je potrebné pred ním, ako hovorí sv. Pavol, zohnúť kolená. Manželia v otvorenosti prijať život, spolupracujú s Bohom na stvorení nového života. No nie sú to oni, čo dávajú život. Boh je darcom každého života. Je Stvoriteľom, Pánom a zároveň Otcom. V tejto viere prijali Božieho Syna do svojho života aj Jozef a Mária. Zohli kolená pred tajomstvom veľkosti Božej lásky. Moderný človek viac zohýňa kolená pred technikou, ako pred Bohom. Viac verí v seba ako v Boha. Viac ako služobník, chce byť sudcom Božích plánov a projektantom vlastného života.

Milovaní, hoci prebrať zodpovednosť za dar života je náročné, s Božou pomocou je to možné. My sme spolupracovníci, ale nie tvorcovia nového života. Preto rozhodnutia pre manželstvo, kňazstvo, zasvätenie sa Bohu rôznym spôsobom, musia byť rozhodnutiami lásky, v opačnom prípade nedokážeme lásku k Bohu a bližným opätovať. Aj tí, ktorí sú slobodní, sú pozvaní darovať sa v láske Bohu a bližným, osobitne chorí, ktorí môžu darovať aj obetu svojho života, o čo krajšie a vzácnejšie je to.

Poslanie k plodnosti

Poslanie k plodnosti je vpísané do prirodzenosti človeka. Môžeme sa pozrieť na zasvätené osoby, napr. na matku Terezu z Kalkaty. Nikdy nebola biologickou matkou, a predsa ju prirodzene, spontánne voláme Matka. Pretože sa celým svojím telom a dušou úplne zasvätila Bohu a službe bližným. Jej život bol naozaj plodný. Hoci niektoré manželské páry nie sú biologicky plodné, predsa ich manželská láska má prinášať život, má byť plodnou. Vďaka sviatosti manželstva, v ktorej pôsobí Boží duch, sa láska kresťanských manželov stáva

duchovne plodnou. Aj tu sú pre nás príkladom sv. Jozef a Mária. Ako manželský pár neboli biologickými rodičmi Ježiša. A predsa žili svoje otcovstvo a materstvo na tej najvyššej úrovni. Darovali svoje životy Bohu, odovzdali svoje životy Ježišovi a službe jeho plánu spásy. Môžeme sa pýtať na kolenách, aký plán má Boh s mojím životom?

Čo je a čo nie je dovolené?

Róbert Neupauer hovorí: Sú metódy, ktoré stoja v rozpore s vnútornou pravdou o manželskej láske. Sú to antikoncepčné metódy akéhokoľvek druhu. Sú to metódy, ktorými sa manželia priamo vyhýbajú počatiu nového života. Tieto metódy odporujú pravde o manželskej láske a Božiemu plánu s manželskou láskou, preto ich Cirkev vo svojom učení považuje za nedovolené.

Cirkev pozýva manželkov k tomu, aby prirodzene a zároveň zodpovedne plánovali rodičovstvo. Biologická rozdielnosť pohlaví prirodzene poukazuje na to, že telo bolo dané človeku do služby lásky medzi mužom a ženou, aby sa vytvorilo a prehĺbilo spoločenstvo lásky medzi nimi, a zároveň, že telo bolo dané aj do služby života. Antikoncepčné metódy sa usilujú umelo oddeliť manželskú lásku od plodnosti. Čím sa ničí oboje. Prirodzené metódy robia manželskú lásku bohatšou, zrelšou. Pretože si vyžadujú vzájomný dialóg medzi manželmi, obojstranný rešpekt, úctu, nežnosť jedného k druhému. Vyžadujú si vnútorné ovládanie vášne, žiadodostivosti. Smerujú k spoločnému dozrievaniu, aj k tomu, že manželia dozrievajú v čnosti čistoty. Láska je pripravená na obeť, stáva sa zriekanim, túži po dobre toho druhého.

Cirkev povzbudzuje manželov, aby boli otvorení pre život, aby ich rodičovstvo bolo zodpovedne štedré. Svätý Otec

František to vyjadril v dokumente Amoris laetitia, kde cituje slová Jána Pavla II. z jedného jeho listu: „Rodičovstvo nie je plodenie bez obmedzenia alebo vedomia o tom, čo to znamená vychovávať deti. Je to možnosť daná manželským párom na to, aby múdro a zodpovedne využívali svoju neporušiteľnú slobodu, berúc do úvahy sociálne, demografické skutočnosti, ako aj vlastnú situáciu a legitímne túžby. Manželia majú sami v zodpovednosti pred Bohom sa rozhodnúť kedy a koľko detí počnú, a zároveň majú brať do úvahy to, či ich budú schopní vychovávať... Môže to byť finančná otázka, bytová, ktorú musia zvážiť pred Bohom, ktorému sa budú zodpovedať. Cirkev im v tom necháva voľné ruky.“

Chráňme v našom živote Dieťa a jeho Matku?

V liste Patris corde Svätý Otec František v časti, v ktorej opisuje tvorivú odvahu sv. Jozefa píše: *V Božom pláne spásy nemožno oddeliť Syna od jeho Matky, od tej, ktorá napredovala na ceste viery a verne vytrvala vo svojom spojení so Synom až po kríž.*

Musíme sa preto stále pýtať, či my sami zo všetkých svojich síl chránime Ježiša a Máriu, ktorí sú tajomne zverení aj našej zodpovednosti, našej starostlivosti, našej ochrane. Syn Všemohúceho prišiel na svet a prijal veľmi zraniteľný stav. Potreboval Jozefa, aby ho bránil, chránil, staral sa o neho a aby ho vychoval. Boh dôveroval tomuto človeku rovnako ako Mária, ktorá v Jozefovi našla nielen toho, kto jej zachránil život, ale aj toho, kto sa vždy postará o ňu i o Dieťa. V tomto zmysle ja bezpochyby sv. Jozef ochrancom Cirkvi, pretože Cirkev je predĺžením Kristovho tela v dejinách rovnako ako sa v materstve Cirkvi, odráža Máriino materstvo. V tom, že Jozef chráni Cirkev, naďalej chráni aj Dieťa a jeho matku, a aj my, keď milujeme Cirkev, milujeme tiež Dieťa a jeho matku.

Drahí chorí, v tejto časti listu sa Svätý Otec František prihovára aj vám, keď vám dáva za vzor Máriu, ktorá dôverovala, že sa sv. Jozef o ňu a Dieťa Ježiša postará. Aj sám Boh zveril túto veľkú úlohu sv. Jozefovi a svojho Syna zveril do jeho rúk. A to je krásne, ako Boh dôveruje človeku! Učme sa to aj my a dôverujme tým, ktorí nám pomáhajú v nesení nášho kríža a pomáhajme im modlitbou či prejavom vd'aky. Nebud' me hrdí v tom, že so všetkým si poradíme sami.

Toto Dieťa, píše Svätý Otec, raz povie: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt 25, 40). Takže každý chudobný, trpiaci, zomierajúci; každý cudzinec, každý väzeň a každý chorý je „dieťaťom“, ktoré Jozef naďalej chráni. Preto je sv. Jozef vzývaný ako ochranca nešťastných, biednych, vyhnančov, trpiacich, chudobných a zomierajúcich. A preto Cirkev nemôže nemilovať v prvom rade tých najmenších, pretože Ježiš ich dal na prvé miesto, stotožnil sa s nimi. Od Jozefa sa máme učiť rovnakej starostlivosti a zodpovednosti: milovať Dieťa a jeho matku; milovať sviatosti a dobročinnú lásku; milovať Cirkev a chudobných. Každá z týchto skutočností vždy predstavuje Dieťa a jeho matku.

ROZHOVOR S MATKOU

DRAHÁ MATKA MÁRIA,

ako môžeme byť odvážni?

MILOVANÍ,

kráčajte vždy s láskou. Ak budete milovať Boha a svojich blízkych, Boh vám dá aj čnosť odvahy. On bude pri vás stáť v ťažkých chvíľach.

DRAHÁ MATKA MÁRIA,

d'akujeme ti za tvoju nesmiernu odvahu, najmä, keď si stála pod krížom.

SPYTOVANIE SVEDOMIA

- 1. Neutekám pred prekážkami, otváram svoje srdce pre čnosť odvahy?**
- 2. Chápem, že byť odvážny, znamená byť aj zodpovedný?**
- 3. Otváram svoje srdce pre prijatie ovocia Ducha Svätého: lásku, radosť, pokoj...?**
- 4. Viem, že Boh mi dôveruje, pozýva ma k spolupráci a pozýva ma, aby som aj v ťažkostiach nestrácal odvahu?**
- 5. Odovzdávam mu svoje srdce s láskou a dôverujem mu vo chvíľach, keď moje sily už na to nestačia?**
- 6. Spolieham sa na neho a som presvedčený o tom, že Boh ma nesklame a neopustí?**
- 7. Mám zodpovednosť za dar svojho života, aj života svojich blížnych?**
- 8. Dokážem sa zastat' slabých?**
- 9. Dokážem prijať pomoc od iného?**
- 10. Verím, že Boh mi daroval s nesmrteľnú dušu?**

PREDSAVZATIE

Budem prosit' sv. Jozefa, aby mi vyprosil čnosť odvahy. (Pomodlím sa Litánie k sv. Jozefovi).

MODLITBA

**Šľachetný strážca Panny,
pestún Božieho Syna, oroduj za nás!**

Použitá literatúra:

Apoštolský list Svätého Otca Františka Patris corde

***(S otcovským srdcom) o vyhlásení Roka sv. Jozefa
Rozhovor Vdp. Františka Neupauera s Danielom Lysým, Diecézny
katechetický úrad Spišskej diecézy
Josemaría Escrivá, Íst' s Kristom***

***Vydáva: Rodina Nepoškrvnenej
Spracovala: sr. M. Jaroslava
Objednávky prijímame na adrese:
Rodina Nepoškrvnenej, 038 31 Vrícko 190 t.č. 043/4933741, e-mail:
rodinaneposkrvnenej@gmail.com***